

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ 25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 1821 ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΙΩΝ.

Τό απόγευμα τῆς Πέμπτης, 11^{ης}/ 24^{ης} Μαρτίου 2016, ἔλαβε χώραν ὁ ἐορτασμός τῆς ἐθνικῆς ἐπετείου τῆς 25^{ης} Μαρτίου 1821 εἰς τὴν αἴθουσαν τελετῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς ἐπὶ τῆς Ἁγίας Σιών.

Τὴν τελετὴν ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας Αὐτοῦ ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας καὶ Γέροντος Σκευοφύλακος Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεραπόλεως κ. Ἰσιδώρου, τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τοῦ Ἐξάρχου ἐν Κωνσταντινουπόλει Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀνθηδῶνος κ. Νεκταρίου, τοῦ Τελετάρχου καὶ Παραδραγουμάνου Ἀρχιμανδρίτου π. Βαρθολομαίου, πολλῶν Ἁγιοταφίτων Πατέρων, τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Γεωργίου Ζαχαριουδάκη μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Βασιλείου Κοΐνη καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Προξενείου Ἱεροσολύμων, μοναχῶν, μοναζουσῶν, μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας καὶ προσκυνητῶν.

Κατὰ τὴν σεμνὴν τελετὴν ταύτην, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸ ἀναρτώμενον πρόγραμμα:

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΟΡΤΑΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΗΣ 25^{ης} ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

A. Δοξαστικά

- 1). «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου», Απολυτίκιον.
- 2). «Τη Ὑπερμάχῳ», Κοντάκιον.

B. Προλόγισις – Πανηγυρική Ομιλία

- 1). Προλόγισις τῆς εορτῆς ἀπὸ τὸν Σχολάρχην Σουλιώτη Νικόλαο.
- 2). Πανηγυρική ομιλία ἀπὸ τὸν φιλόλογο τῆς Σχολῆς μας κ. Κοντογιάννη Χρήστο.

Γ. Προβολὴ video

«Ἡ ἰδρυση καὶ ὁ ρόλος τῆς Φιλικῆς Εταιρείας».

Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν ταινία «Παπαφλέσσας»

Δ. Ποιήματα – Τραγούδια:

- α). «Θούριος» (Ποίημα. Απαγγέλλει ο Βασίλειος Πολίτης).
- β). «40 παλικάρια», Δημοτικό τραγούδι.
- γ). «Αρματολοί και κλέφτες», (Ποίημα. Απαγγέλλει ο Αλέξανδρος Γκίνης).

Ε. Προβολή βίντεο:

«Η οργάνωση του Αγώνα από τον Α.Υψηλάντη».

Απόσπασμα από την ταινία «Παπαφλέσσας»

Ζ. Ποιήματα – Τραγούδια:

- α). «Του Διάκου» (Ποίημα. Απαγγέλλει ο Ιωάννης Μεγγρέλης).
- β). «Κλέφτικη Ζωή», Δημοτικό τραγούδι.

ΣΤ. Προβολή βίντεο:

«Η έναρξη του αγώνα από τον Π.Πατρών Γερμανό».

Απόσπασμα από την ταινία «Παπαφλέσσας».

Η. Ποιήματα – Τραγούδια:

- α). «Τα κλεφτόπουλα», Δημοτικό τραγούδι.
- β). «Σαμουήλ», (Ποίημα. Απαγγέλλει ο Παναγιώτης Ξενάκης).
- γ). «Τρείς καλογέροι», Δημοτικό τραγούδι.

ΔΙΑΛΛΕΙΜΜΑ

Θ. Θεατρικό: " Το κρυφό σχολειό" , του Α. Δελώνη

Ι. Δημοτικό τραγούδι : «Του Αϊ Γιώργη».

Κ. Προβολή βίντεο:

«Η εμπύχωση του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη πριν από την μάχη των Δερβενακίων»

Απόσπασμα από την ταινία «Παπαφλέσσας»

“Εθνικός Ύμνος”, Στίχοι: Διονύσιος Σολωμός, μουσική: Νικόλαος Μάντζαρς.

Πολυχρόνιον Μακαριωτάτου, ἤχος γ´

Συντελεστές έκδηλώσεως:

Διδασκαλία Βυζαντινών Ύμνων-Ασμάτων: Σεβασμιώτατος Ιωακείμ

Επιλογή , Διδασκαλία ποιημάτων και θεατρικού: Κοντογιάννης Χρήστος

Επιμέλεια και παρουσίαση οπτικοακουστικού υλικού: Σουλιώτης Νικόλαος

Συμμετέχουν οι μαθητές της Σχολής:

Βασίλειος Πολίτης

Αλέξανδρος Γκίνης

Ιωάννης Μεγγρέλης

Παναγιώτης Ξενάκης

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ:

Ευχαριστούμε τον Ηγούμενο της Ιεράς Μονής του Αββά Γερασίμου του Ιορδανίτου, πατέρα Χρυσόστομο για την ευγενική χορηγία των κερασμάτων.

Έλαβε χώραν ή είσηγητική προσφώνησις τοῦ Σχολάρχου καθηγητοῦ κ. Νικολάου Σουλιώτη ὡς ἔπεται:

Μακαριώτατε ,

Έκλαμπρότατε κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Σεβασμιώτατε Πρόεδρε τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας,

Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς καί Σεβαστοί Πατέρες,

Ἀγαπητοί Συνάδελφοι,

Ἀγαπητά μας παιδιά

Κυρίες καί Κύριοι,

Κάθε χρόνο, μέσα στην άνθοστόλιστη άνοιξιάτικη φύση, ή μνήμη μας στρέφεται στις κορυφαίες και ένδοξες ιστορικές στιγμές του Έθνους μας, στην έναρξη τής ήρωϊκής έθνικοαπελευθερωτικής Έπανάστασης τής 25^{ης} Μαρτίου του 1821 για τήν άποτίναξη του βάρβαρου Τουρκικού ζυγοῦ.

Χαρμόсуна σημαίνουν οί καμπάνες τών Έκκλησιῶν. Αϊσθήματα εύλαβείας, χαράς, ύπερηφανείας και σεβασμοῦ πλημμυρίζουν τίς καρδιές. Ένας ένδόμυχος πανηγυρισμός άναβλύζει άπό τά σπλάγγνα κάθε Χριστιανοῦ και κάθε Έλληнос.

Αυτή τήν ήμέρα «άγγελος πρωτοστάτης ούρανόθεν επέμφθη» στην γή για νά φέρη τό άνεκκλάητο μήνυμα τής ένσαρκώσεως του Χριστου, τό μήνυμα τής άπολυτρώσεως του άνθρώπου άπό τήν προγονικήν άμαρτία:

«θεοτόκε Παρθένε, χαϊρε κεχαριτωμένη Μαρία, ό Κύριος μετά Σοῦ, ευλογημένη Σύ έν γυναιξί, και εύλογημένος ό καρπός τής κοιλίας Σου». Συμβολική, λοιπόν, εϊναι και καθόλου τυχαία ή ταύτιση και ό συνεορτασμός μιᾶς άπό τίς μεγαλύτερες έορτές τής Χριστιανοσύνης, μέ τήν έναρξη του άγῶνα για τήν Έθνική μας Παλιγγενεσία. Τό μήνυμα τής ψυχικῆς λυτρώσεως που έφερε ό Άρχάγγελος στη συνείδηση τών ραγιάδων, ίσοδυναμοῦσε μέ τό μήνυμα για έθνική άπελευθέρωση που έφερνε ή Έπανάσταση. Η άγία αυτή ήμέρα έγραψε μέ χρυσά γράμματα τήν λέξι Έλευθερία στις συνειδήσεις τών άπανταχοῦ Έλλήνων και όχι μόνο. Μιά χούφτα άπειροπολέμων άνθρώπων μέ μοναδικό όπλο τήν γενναία ψυχή και λεβεντιά τόλμησαν νά άναμετρηθοῦν μέ τίς πολυάριθμες και όργανωμένες στρατιές τών Τούρκων. Η πίστη στό θεό και ή άγάπη για τήν έλευθερία ήταν οί κινητήριες δυνάμεις που κατεύθυναν στους άγῶνες τους για άποτίναξη τών κατακτητῶν. Κάθε χρόνο λοιπόν στις 25 Μαρτίου ή σκέψη φτερουγίζει εύλαβικά στη μεγάλη έορτή τής Χριστιανοσύνης και στό ήρωϊκό '21.

Ηκολούθησεν ό πανηγυρικός τής ήμέρας ύπό του καθηγητου κ. Χρήστου Κοντογιάννη ως έπεται:

Μακαριώτατε,

Κύριε Γενικέ Πρόξενε της Ελλάδος,

Κύριε Πρόξενε,

Σεβασμιώτατε Πρόεδρε της Σχολικής Εφορείας,

Σεβασμιωτάτοι,

Σεβαστοί Πατέρες,

Κύριοι Συνάδελφοι,

Αγαπητοί Μαθητές και Συνεορταστές.

Κάθε φορά που πλησιάζουμε τήν 25^η Μαρτίου, συγκλονιζόμαστε. Οι δύο Ευαγγελισμοί, σφιχτά δεμένοι ο ένας με τον άλλο, μας θυμίζουν το χρέος μας

απέναντι στην πατρίδα και την ιστορία.

«Η ημέρα τῆς 25^{ης} Μαρτίου λαμπρᾶ καθ' ἑαυτὴν εἰς πάντα Ἑλληνα, διὰ τὴν τελομένην ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εἶναι προσέτι λαμπρᾶ καὶ χαρμόσυνος διὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ὑπὲρ τῆς Ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους», ἔγραφε τὸ Βασιλικὸ Διάταγμα με τὸ ὁποῖο ὀρίστηκε τὸ 1837, ὡς εθνικὴ εορτὴ ἡ ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Με ξεχωριστὸ δέος καὶ θαυμασμὸ στεκόμαστε καὶ πάλι μπροστὰ στο κοσμοϊστορικὸ μεγαλουργημὰ τῆς φυλῆς μας, τὸ '21, πὺ το χαρακτηήρισαν ὡς μίᾶ ολόκληρη γέφυρα συγκλονιστικοῦ θριάμβου καὶ πρόσθεσαν:

«Ὁλοκάθαρη καὶ ἀλώβητη, ἀναλλοίωτη καὶ σταθερὴ, ἐνιαίᾳ καὶ ἀκμαίᾳ ἐθνικὴ συνείδησις τῶν ἰδίων ἀπὸ αἰῶνων ἰδανικῶν, ἔδωσε τὴν δυνατὸτητα εἰς τοὺς ἀγωνιστὰς τοῦ '21 νὰ βαδίσουν ἀγέρωχοι πρὸς τὸν ἀκάνθινον δρόμον τῆς θυσίας διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν μὲ τὰ λύτρα τρομακτικῶν συμφορῶν καὶ αἵματος τὴν εὐγενεστέραν κληρονομίαν τῆς ἀνθρωπότητος ».

Ὁ ἀδάμαστος κόσμος τῶν Ἑλλήνων τῶν 400 χρόνων τῆς Τουρκοκρατίας, πίστευε σταθερὰ, ὅτι τούτος ὁ ὄλεθρος, ὁ τόσο ἀσυμβίβαστος εἶναι περαστικὸς. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ ὑπόδουλοι δὲν ἔπαψαν οὔτε στιγμὴ νὰ χύνουν τὸ αἷμα τους σε φοβερούς, ἀνίσους, τιτάνιους ἀγῶνες γιὰ νὰ φτάσουν στο ποθητὸ τέλος. Τι νὰ πρωτοαναφέρει κανεῖς; Μονάχα τους ἀγῶνες τῶν ἀτρόμητων Σουλιωτῶν νὰ φέρει στο νοῦ του, θὰ δικαιώσῃ τὸν ποιητὴ πὺ ἔγραψε: «Πάνω στα βράχια τοῦ Σουλίου καὶ στα περιγιάλια τῆς Πάργας ζουν τὰ ἀπομεινάρια τῆς φυλῆς, πὺ μονάχα οἱ μάνες τῶν Δωριέων γεννούσαν».

Με τέτοια θέληση καὶ πίστη στο θεὸ, με τέτοια υπεράνθρωπη τόλμη πέτυχαν οἱ προπάτορές μας, τὸ υπέρτατο ἰδανικὸ τοῦ Ἀγῶνος: τὴν ἐλευθερίᾳ διὰ τῆς θυσίας.

Καὶ ἡ Ἐπανάσταση πέτυχε, ἀν καὶ ὅλα ἦσαν ἐνάντια. Οἱ σχεδὸν ἀοπλοὶ γιγαντόμαχοί μας ξεσηκώθηκαν, ὅταν ἡ Ὄθωμανικὴ Αυτοκρατορία ἦταν παντοδύναμη. Ὅταν ἡ Ἐυρῶπη βρισκόταν στα νύχια τῆς Ἱερῆς –ουσιαστικὰ ἀνίερης – Συμμαχίας. Ὅταν ἀπὸ πουθενά δὲν εἶχαν οὔτε τὴν παραμικρὴ ἐνθάρρυνση. Κλειστὸς ὁ ὀρίζοντας ἀπὸ παντοῦ.

Ὅμως ἡ μεγάλη Ἐπανάσταση τοῦ 1821 ἦταν γενικὴ ἐπανάσταση τοῦ Γένους, ἡ κορύφωση προηγούμενων κινήματων καὶ ἐπαναστάσεων τῶν ὑπόδουλων Ἑλλήνων. Δὲν ἦταν μίᾶ οποιαδήποτε τοπικὴ ἐξέγερση, ἀλλὰ Ἐπανάσταση με πρόγραμμα καὶ περιεχόμενο, ἕνας πανεθνικὸς συναγερμὸς, με στόχο τὴν Ἐθνικὴ Ἀνεξαρτησία. Δὲν εἶναι ἕνα «ἱστορικὸ καὶ πολιτικὸ καθέκαστο», λέει ὁ Φῶτης Κόντογλου, «ἀλλὰ ἔχει τὴν πνευματικὴ φωτοχυσία τῆς πὺ τὴν κάνει, αὐτὴ τὴν ἐπανάσταση ξεχωριστὴ ἀνάμεσα στὶς λογιῆς-λογιῆς ἐπαναστάσεις πὺ γινήκανε!».

Κι ὁ ἀγῶνας αὐτὸς πέρασε ἀπὸ πολλὰ στάδια κι ἔκανε χρῆση πολλῶν ὀπλων: ἀπὸ τὰ καριοφύλια ὡς τὸ Ὀκτωήχι, ἀπὸ τὶς τάπιες τῶν κανονιῶν ὡς τοὺς ἀμβωνες τῶν Μοναστηριῶν. Καὶ τὸ θαῦμα ἐγίνε! Τὸ δημιούργησαν ὄχι ἡμίθεοι, ἀλλὰ ἀνθρωποὶ. Ἀνθρωποὶ τοῦ λαοῦ, ἀκριβοὶ μπροστάρηδες. Γυναίκες πολεμοῦν με ἀντρικὴ ὀρμὴ, ἀρχόντισσες μεταβάλλονται σε ἐκδικητικὲς μπουρλοτιέρισσες, Μοναστήρια, τόποι λατρείας καὶ ἡσυχασμοῦ, γίνονται μπουρλοτιέριες τῆς λευτεριάς. Ἡ Ἑλλάδα ἀκέραια, ἕνα φλεγόμενο ἠφαίστειο.

Ο πόλεμός τους δεν είχε κίνητρα ούτε κακοήθη, ούτε κτηνώδη, και η αναμέτρησή τους δεν ήταν μια απλή πολεμική αναμέτρηση, αλλά άγγιζε τα πάτρια ιδεώδη της αρετής. Κι ο θάνατός τους; Το θάνατο τον αντιμετωπίζουν με τρόπο μοναδικό. Το παλληκάρι που ήξερε να ζήσει με τιμή, ήξερε και να πεθάνει. «Κι ἄν πεθάνωμεν διὰ τὴν Πατρίδα, διὰ τὴν θρησκείαν μας, αὐτός ὁ θάνατος εἶναι γλυκός κανένας δέν εἶναι αθάνατος», ἔλεγε ο μεγάλος αγωνιστής Μακρυγιάννης.

Πανάξιοι και οι ηγέτες του, στο μέγα τόλμημά του: Κολοκοτρώνης, Καραϊσκάκης, Κανάρης, Διάκος, Μπότσαρης, Ανδρούτσος και τόσοι άλλοι.

Το Μανιάκι, το Μεσολόγγι, το Κούγκι, το Δραγατσάνι έγιναν σύμβολα θυσίας και μαρτυρίου.

Κάθε πόλη, κάθε χωριό, κάθε λαγκάδι, κάθε πέτρα, κάθε σπιθαμή γης, κάθε εκκλησάκι έχει και μία δικιά του ιστορία.

Εννέα χρόνια κράτησε ο εθνικός μας αγώνας, ένας αγώνας γιομάτος κινδύνους, περιπέτειες, θυσίες. Είχε όμως το πείσμα και του κουράγιο ο γενναίος ελληνικός λαός να φτάσει στο τέλος.

Μεγάλες αρετές καθαγίασαν τον αγώνα τούτο: Η πίστη στο θεό πρώτα. Όταν ο γέρος του Μοριά βεβαιώνει πως ο θεός υπέγραψε για την λευτεριά της Ελλάδας, γνωρίζει πολύ καλά, πως αυτό είναι αλήθεια. Η άρρηκτη ψυχική ενότητα, χαρακτηριστικό των μεγάλων στιγμών της Ελλάδας, η εθνική αυτογνωσία, η αυτεπίγνωση της μεγάλης αποστολής, η συνείδηση της ιστορικής ευθύνης κι από τον ταπεινότερο αγωνιστή μέχρι τους γνωστούς πολέμαρχους, ο ηρωϊσμός, η αδελφοσύνη, το καθημερινό ξόδεμα του εαυτού τους στον κοινό σκοπό .

Όλες αυτές οι αρετές ενυπήρχαν μέσα στα φυλετικά κύτταρα. Μέσα στα κύτταρα του λαού, κυκλοφορεί πάντα και πάντα το ίδιο φλογάτο μεσογειακό αίμα, η ίδια εγρήγορση για πολεμικό σάλπισμα, η ίδια ριψοκίνδυνη τόλμη, αυτή που μας ωθεί στις δόξας και στις τιμές τα κάστρα.

Η πατρίδα μας γνώρισε πολλούς εχθρούς, μα όλοι έμαθαν πως μόνο η χώρα ετούτη υπήρχε, υπάρχει και θα υπάρχει λαμπαδοφόρος πολιτισμού και αλήθειας.

Κι αυτό το φωνάζουμε σ' Ανατολή και Δύση σε εφήμερα πανίσχυρα κράτη να το μάθουν εχθροί και φίλοι και τους το λέμε: Κάθε άνθρωπος αυτής της χώρας έχει μέσα του το θεό και την Ελλάδα, και γι' αυτό από ιστορική αναγκαιότητα κι από θεία επιταγή πολεμάει και νικάει, νικάει και δημιουργεί, δημιουργεί και φωτίζει.

Ο άνθρωπος του '21 αυτός ο υπέροχος λαός που αγωνίστηκε γιατί πίστεψε πολύ στις μεγάλες ιδέες και στα αιώνια ιδανικά, στέκει για εμάς, τους επίγονους, ο ανέσπερος ήλιος που είναι καρπός της τέλει ανδραγαθίας σε συνδυασμό με το ιδεώδες της ελευθερίας, και μας θυμίζει το χρέος μας απέναντί του. Αυτό το χρέος θα μπορούσε να συνοψιστεί στις φράσεις: Να αποκτήσουμε εθνική αυτογνωσία και να μη θελήσουμε ποτέ να παραχαράξουμε την εθνική μας φυσιογνωμία.

Η εθνική εορτή πρώτα και πάνω απ' όλα είναι κίνητρο παιδείας και αυτοσυνειδησίας και αυτό που κυρίως χρειάζονται οι μαθητές μας: την

καλλιέργεια του νου, της ψυχής και της συνείδησής τους, την πραγματική μόρφωσή τους, όπως βγαίνει και μέσα από μία σωστή βίωση των εθνικών επετείων

Ας αντλήσουμε λοιπόν δύναμη από τα αιώνια πρότυπα αληθινής αρετής και γνήσιας φιλοπατρίας, ώστε να κρατούμε ψηλά αυτό που εκπροσωπεί στο πέρασμά των αιώνων η λέξη Ελλάδα.

Κι ας αφήσουμε να ακουστούν και πάλι τα λόγια του Γέρου του Μοριά από την Πνύκα προς τους μαθητές: «Παιδιά μου! Πρέπει να φυλάξετε τήν πίστι σας και να τήν στερεώσετε... Να δοθήτε εις τάς σπουδάς σας... Να σκλαβωθήτε εις τά γράμματά σας. Να ακούετε τάς συμβουλάς τῶν διδασκάλων και γερωνοτέρων... Ἡ προκοπή σας να μήν γίνῃ σκεπάρνι μόνο διά τό ἄτομόν σας, ἀλλά να κοιτάζει τό καλό τῆς Κοινότητος, και μέσα εις τό καλόν αὐτό εὐρίσκεται και τό ἰδικό σας καλό».

«Εἰς ἐσᾶς μένει να ἰσάσετε και να στολίσετε τόν τόπο, ὅπου ἐμεῖς ἐλευθερώσαμε και διά να γίνῃ τοῦτο, πρέπει να ἔχετε ὡς θεμέλια τῆς πολιτείας τήν ὁμόνοιαν, τήν θρησκείαν και τήν φρόνιμον Ἐλευθερίαν!».

Ἦκολούθησαν πατριωτικά ἄσματα, ἀπαγγελίαι ποιημάτων, προβολαί βίντεο και θεατρικά δρώμενα, ἐκτελεσθέντα ὑπό τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς.

Εἰς τάς ἀπαγγελίας και τά δρώμενα τῆς τελετῆς ταύτης προεβλήθησαν ἀπό σκηνῆς και ἀπό ὀθόνης ὑπό τῶν ὁμιλητῶν καθηγητῶν και διοργανωτῶν τῆς ἑορτῆς και ὑπό τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς τά δεινά τοῦ γένους ἡμῶν, τά ἐπιβληθέντα ὑπό τῆς Τουρκικῆς κατοχῆς καθ' ὅλους τούς χρόνους τῆς τετρακοσιοτοῦς δουλείας. Ὑπεμνήσθησαν αἱ καταδιώξεις, αἱ δηώσεις, αἱ δημεύσεις περιουσιῶν, αἱ στερήσεις στοιχειωδῶν ἀνθρωπίνων ἐλευθεριῶν, οἱ φόνοι, αἱ ἀρπαγαί, τό κρυφόν σχολεῖο, αἱ ἀρπαγαί γυναικῶν και παιδιῶν, τό παιδωμάζωμα και ἄλλαι πράξεις ἀπανθρωπίας και βαρβαρότητος.

Ὡσαύτως προεβλήθησαν αἱ πράξεις ἀνδραγαθίας και ἡρωϊμοῦ τῶν πατέρων ἡμῶν ἀγωνιστῶν ἀπό τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἐπαναστάσεως ὑπό τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ τήν 25^{ην} Μαρτίου 1821 και καθ' ὅλην τήν διάρκειαν αὐτῆς ὑπό τῶν πρωτεργατῶν αὐτῆς, Κολοκοτρώνη, τοῦ Ἀθανασίου Διάκου, τοῦ Ἱεροδιακόνου Γρηγορίου Δικαίου (Παπαφλέσσα), Καραϊσκάκη, Μιαούλη, Κανάρη, τοῦ στρατηγοῦ Ὑψηλάντου ἀλλά και ὑπό ἀπλῶν ἀγωνιστῶν, οἱ ὅποιοι ἐθυσίασαν τήν ζωήν αὐτῶν εἰς τό Σούλιον, τό Μεσολόγγιον, τά Ψαρρά και ἄλλας περιοχάς τῆς Πελοποννήσου, τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος και τῶν Αἰγαιοπελαγίτικων νήσων, ἕως ὅτου κατά τήν Ναυμαχίαν τοῦ Ναυαρίνου τό 1834, ὠλοκληρώθηκε τό ἔργον τῆς ἐπαναστάσεως και ἐγένετο ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Ἑλλάδος και ἡ ἀναγνώρισις αὐτῆς ὡς ἐλευθέρου κράτους ὡς ἤρμοζε εἰς τήν ἱστορίαν αὐτῆς.

Συγκεκρινημένοι εἰς τό τέλος τῆς τελετῆς ἐκ τοῦ μεταδοθέντος πνεύματος πατριωτισμοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως, τόσον ὁ Μακαριώτατος, ὅσον και ὁ Γενικός Πρόξενος συνεχάρουν τόν Σχολάρχην, τούς καθηγητάς και τούς μαθητάς διά τήν τοιαύτην ὀργάνωσιν τῆς τελετῆς και ἠυχήθησαν αὐτοῖς πάσαν πρόοδον και ἐπιτυχίαν εἰς τό ἐκπαιδευτικόν και μαθητικόν αὐτῶν ἔργον και καθῆκον.

Έκ τής Αρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/G-TZjLRAzbM>

